

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu-Stalna služba u Novoj Gradiški
Nova Gradiška

Poslovni broj: 7 Pr-55/2022-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški po sutkinji Mirjani Šebalj Meglajec kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Gorana Lovrić iz Trnakovca, Trnakovac 57, OIB: 74000970405, zastupanog po punomoćnicima iz ZOU Jurica Borojević i Domagoj Jugović iz Nove Gradiške, protiv tuženika RIBNJACI AURORA d.o.o., Vrbovljani, Vrbovljani 201, OIB: 11085889742, radi isplate naknade za neiskorišteni godišnji odmor, nakon održane glavne javne rasprave dana 29. studenog 2023., u nazočnosti tužitelja sa punomoćnikom odvjetnikom Domagojem Jugović, a u nenazočnosti uredno pozvanog tuženika, dana 5. siječnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku RIBNJACI AURORA d.o.o., Vrbovljani, Vrbovljani 201, OIB: 11085889742, da tužitelju Goranu Lovrić iz Trnakovca, Trnakovac 57, OIB: 74000970405, na ime naknade za neiskorišteni godišnji odmor isplati ukupan bruto iznos od 2.526,34 eura (dvije tisuće petsto dvadeset šest eura i trideset četiri centa), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2022., po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena tekućom, a od 1. siječnja 2023., do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, osim na iznos poreza na dohodak i prirezu poreza na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, tekućom:

- na iznos od 501,15 eura od 1. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 521,19 eura od 1. srpnja 2019. do isplate,
- na iznos od 482,59 eura od 1. srpnja 2020. do isplate,
- na iznos od 520,02 eura od 1. srpnja 2021. do isplate,
- na iznos od 501,39 eura od 1. srpnja 2022. do isplate,

sve to na ruke ili na račun IBAN: HR5923600001102140759, otvoren kod Zagrebačke banke d.d., sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku RIBNJACI AURORA d.o.o., Vrbovljani, Vrbovljani 201, OIB: 11085889742, da tužitelju Goranu Lovrić iz Trnakovca, Trnakovac 57, OIB: 74000970405, naknadi troškove ovoga parničnog postupka u iznosu od 1.453,60 eura, sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, tekućom od dana presuđenja, tj. od 5. siječnja 2024., do isplate, na ruke ili na račun IBAN: HR5923600001102140759, otvoren kod Zagrebačke banke d.d., sve u roku 15 dana.

III Tužitelj Goran Lovrić iz Trnakovca, Trnakovac 57, OIB: 74000970405, odbija se sa dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu:

- zakonskih zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu pod točkom I izreke ove presude,
- zakonskih zateznih kamata na neisplaćene bruto naknade navedene pod točkom I izreke ove presude za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 1. srpnja 2018., te
- zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 375,00 eura.

IV Tužitelj je oslobođen plaćanja sudskih pristojbi u ovome postupku.

Obrazloženje

1. Tužitelj je utužio tuženika radi isplate naknade zbog neiskorištenog godišnjeg odmora navodeći u tužbi da je temeljem Ugovora o radu od 1. srpnja 2005., bio zaposlen kod tuženika na neodređeno vrijeme, gdje je obavljao poslove lovočuvara, te ostale poslove sukladno ugovoru o radu.

Temeljem čl. 5. navedenog Ugovora o radu na neodređeno vrijeme tužitelj je imao ugovoren godišnji odmor u trajanju od 18 radnih dana, a tuženik mu nije omogućio da koristi navedeni godišnji odmor, niti mu je isplatio naknadu za neiskorišteni godišnji odmor.

Tužitelj je naveo da je bio jedini zaposleni lovočuvar kod tuženika, da je njegovo radno mjesto podrazumijevalo svakodnevni nadzor nad nekretninom tuženika, te ribnjacima koje tuženik posjeduje, pa smatra da ukoliko bi koristio godišnji odmor da bi tada tuženik morao nekoga zaposliti tko će obavljati njegov posao ili bi to morao činiti osnivač, direktor ili netko treći od odgovornih osoba, a navedeno tuženik nikada nije osigurao, te je morao raditi cijelo vrijeme da tuženiku ne bi nastupila bilo kakva šteta na njegovoj imovini koju imovinu je tužitelj u opisu svoga posla nadgledao i pazio.

Nadalje je tužitelj naveo da mu tuženik nije uručivao rješenja o rasporedu korištenja godišnjih odmora, tako da nije znao kada ih može koristiti, zbog čega je onemogućen u korištenju godišnjih odmora.

Zbog navedenoga od tuženika potražuje naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za 2017., 2018., 2019., 2020. i 2021., u ukupnom iznosu od 20.929,50 kn, što sukladno mišljenju Ministarstva rada i socijalne skrbi KLASA: 110-01/11-01/309, URBROJ: 526-08-01-01/1-11-2 OD 16. rujna 2011., odgovara visini naknade plaće koja bi mu bila isplaćena za godišnji odmor za svaku godinu.

Naveo je da za 2017., potražuje iznos od 4.090,56 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. srpnja 2018., budući da mu je tuženik morao omogućiti da do 30. lipnja 2018., iskoristi godišnji odmor za 2017., što nije učinio, za 2018., iznos od 4.090,56 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. srpnja 2019., za 2019.,

iznos od 4.090,56 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. srpnja 2020., za 2020., iznos od 4.407,82 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. srpnja 2021., te za 2021., iznos od 4.250,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. srpnja 2022. do isplate.

1.1. Slijedom navedenoga tužitelj je predložio da sud donese presudu kojom će se naložiti tuženiku da mu na ime neisplaćene naknade za neiskorišteni godišnji odmor isplati ukupan iznos od 20.929,50 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. srpnja 2018., kako je pobliže navedeno u tužbi.

2. Tužba sa privitcima i pozivom za odgovor na tužbu, tuženiku su dostavljeni poštom, međutim isti su se vratili sudu neuručeni tuženiku, 19. kolovoza 2022. i 2. rujna 2022. godine.

2.1. Uz obavijest od 15. prosinca 2022. (str. spisa 23), sukladno odredbi čl. 133. st. 6. i 7. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 - dalje ZPP), ponovno je pokušana dostava tuženiku koja se vratila sudu neuručena tuženiku, dana 3. siječnja 2023., nakon čega je dostava obavljena stavljanjem pismena na e-oglasnu ploču sudova dana 5. siječnja 2023., sa posljednjim danom objave 13. siječnja 2023., što je razvidno iz potvrde sa e-oglasne ploče sudova, koja priliježe spisu, a u ostavljenom roku od 15 dana, niti naknadno tuženik nije dostavio odgovor na tužbu, dakle nije osporio niti osnov, niti visinu tužbenog zahtjeva.

3. Nakon provedenog financijskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku za financije, računovodstvo i knjigovodstvo, Jadranki Crnogorac, dipl.oec., tužitelj je u podnesku od 24. listopada 2023., naveo da u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka, te je predložio donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da mu isplati ukupan iznos od 2.526,34 eura / 19.034,73 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. kolovoza 2015., odnosno godišnje iznose pobliže navedene u tome podnesku.

4. U postupku su provedeni dokazi uvidom u ugovor o radu sklopljen između parničnih stranaka 1. srpnja 2005., obrazac prijave na osnovno zdravstveno osiguranje kod HZZO-a, z.k. izvadak za z.k.ul.577 k.o. Vrbovljani, sudsku praksu, obrazac IP, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, računovodstvo i knjigovodstvo Jadranke Crnogorac, dipl.oec., te je saslušan tužitelj Goran Lovrić.

4.1. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, osim u dijelu zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata.

5. U ovoj pravnoj stvari nesporno je utvrđeno da je tužitelj na temelju ugovora o radu od 1. srpnja 2005. do siječnja 2023., bio u radnom odnosu kod tuženika na neodređeno vrijeme, na radnom mjestu lovočuvara, što je razvidno iz toga Ugovora koji priliježe spisu (str. spisa 5-6), tiskanice prijave na osnovno zdravstveno osiguranje HZZO-u (str. spisa 7), obrasca IP (str. spisa 11-15), a proizlazi i iz iskaza tužitelja.

5.1. Na temelju odredbe čl. 5. spomenutog Ugovora o radu, te napose na temelju Zakona o radu, tužitelj je imao pravo na godišnji odmor.

6. Kako je navedeno pod točkom 2.1., tuženik nije osporio niti osnov, niti visinu tužbenog zahtjeva.

7. Tužitelj Goran Lovrić iskazao je da je bio u radnom odnosu kod tuženika na neodređeno vrijeme od 1. srpnja 2005. do siječnja 2023., na radnom mjestu lovočuvara, te je imao pravo na korištenje godišnjeg odmora, nikada nije od tuženika dobio odluku o korištenju prava na godišnji odmor. Iskazao je da je bio jedini lovočuvnik kod tuženika, te da je vezano za obavljanje poslova svoga radnog mjesta trebao svakodnevno obilaziti ribnjake tuženika, te iste održavati. Napose je iskazao da mu tuženik nije omogućio korištenje godišnjih odmora za 2017., 2018., 2019., 2020. i 2021., niti mu je isplatio naknadu zbog neiskorištenih godišnjih odmora.

7.1. Iskazu tužitelja poklonjena je vjera jer je iskazivao logično i uvjerljivo, te u skladu sa materijalnim dokazima koji priliježu spisu.

8. Radi utvrđivanja visine utuženog potraživanja proveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije, računovodstvo i knjigovodstvo, Jadranki Crnogorac, dipl.oec.

8.1. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Jadranke Crnogorac, dipl.oec., proizlazi da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika u zakupljenom lovištu Međustrugovi XII 9 od 1. srpnja 2015., a sukladno odredbi čl. 5. Ugovora o radu od 1. srpnja 2015., imao je pravo na godišnji odmor, koje pravo proizlazi i iz Zakona o radu. U tablici 1., vještak je izračunao naknadu za godišnji odmor za 2017., 2018., 2019., 2020. i 2021. i to za 2017. u iznosu od 501,15 eura sa dospijećem 30. lipnja 2018., za 2018. u iznosu od 521,19 eura sa dospijećem od 30. lipnja 2019., za 2019. u iznosu od 482,59 eura sa dospijećem od 30. lipnja 2020., za 2020. u iznosu od 520,02 eura sa dospijećem od 30. lipnja 2021., te za 2021. u iznosu od 501,39 eura sa dospijećem od 30. lipnja 2022., a u tablici 2., prikazao je kumulativnu naknadu u ukupnom iznosu od 2.526,34 eura / 19.034,73 kn, sa dospijećem od 30. lipnja svake naredne godine.

8.2. Nalazu i mišljenju vještaka sud je poklonio vjeru, smatrajući isti stručnim, obrazloženim, te danim u skladu sa pravilima znanosti i vještine, a niti stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

9. Iz provedenih dokaza utvrđeno je da tuženik nije omogućio tužitelju korištenje godišnjeg odmora za 2017., 2018., 2019., 2020. i 2021., niti mu je isplatio naknade za neiskorištene godišnje odmore.

10. Odredbom čl. 82. st. 1. i 2. Zakona o radu (Narodne novine 93/14, 127/17, 98/19), propisano je da je u slučaju prestanka ugovora o radu poslodavac dužan radniku koji nije iskoristio godišnji odmor isplatiti naknadu umjesto korištenja godišnjeg odmora, a koja naknada se određuje razmjerno broju dana neiskorištenoga godišnjeg odmora.

10.1. Odredbom čl. 92. st. 4. Zakona o radu, propisano je da su plaća i naknada plaće, u smislu toga Zakona, plaća i naknada plaće u bruto iznosu.

11. Uobzirujući navedeno, osnovan je zahtjev tužitelja za isplatu naknade za neiskorištene godišnje odmоре koje u ovome slučaju tužitelj nije koristio krivnjom tuženika. Naime, poslodavac mora omogućiti radniku ostvarivanje prava na godišnji odmor (presuda od 6. studenog 2018., Kreuziger, C 619/16, EU:C:2018:872, t. 51). Poslodavac koji radniku ne omogući korištenje njegovog prava na godišnji odmor za to treba snositi posljedice (presuda od 29. studenog 2017., King, C 214/16, EU:C:2017:914, t. 63.).

Pravo na plaćeni godišnji odmor jedno je od temeljnih načela socijalnog prava EU, utvrđeno čl. 7. Direktive Vijeća 93/104/EZ od 23. studenog 1993. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 1993., L 307, str. 18) i čl. 7. Direktive 2003/88, koje je u međuvremenu izričito zaštićeno kao temeljno pravo u čl. 31. st. 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Navedeno temeljno pravo sadržava i pravo na primanje plaćanja kao i u svojstvu s time povezanog prava, pravo na plaćeni godišnji odmor, te pravo na novčanu naknadu za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor prilikom prestanka radnog odnosa (presuda od 6. studenog 2018., Bauer i Willmeroth, C 569/16 i C 570/16, EU:C:2018:871, t. 58).

12. Tužitelj je tužbeni zahtjev specificirao sukladno izračunu iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka, potražujući od tuženika na ime naknade za neiskorišteni godišnji odmor ukupan iznos od 2.526,34 eura / 19.034,73 kn, odnosno godišnje iznose za 2017., 2018., 2019., 2020. i 2021., navedene u izreci ove presude, pa mu je iste kao osnovane valjalo dosuditi.

13. Odredbom čl. 433.a st. 1. ZPP-a, propisano je da kad utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik ih je dužan utužiti u tom iznosu. Ako utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa, ne navodeći da zahtijeva bruto iznos, smatra se da je utužio bruto-iznos. Odredbom čl. 92. st. 4. Zakona o radu, kako je već naprijed navedeno, propisano je da su plaća i naknada plaće, u smislu toga Zakona, plaća i naknada plaće u bruto iznosu, slijedom čega je tužitelju na ime naknade za neiskorišteni godišnji odmor dosuđen bruto iznos naveden pod točkom I izreke ove presude.

14. Dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, duguje pored glavnice i zatezne kamate. Obzirom da je tuženik trebao omogućiti tužitelju pravo na godišnji odmor za tekuću godinu najkasnije do 30. lipnja sljedeće godine, osnovano tužitelj potražuje zakonske zatezne kamate tekuće od 1. srpnja sljedeće godine, kako je pobliže opisano pod točkom I izreke ove presude, pa mu je iste kao osnovane od tada valjalo i dosuditi.

15. Tužitelj je odbijen sa dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu pod točkom I izreke ove presude, te zakonskih zateznih kamata na neisplaćene bruto naknade navedene pod točkom I izreke ove presude za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 1. srpnja 2018. godine.

16. Plaća koju poslodavac isplaćuje radniku obuhvaća osim neto plaće koja se isplaćuje neposredno radniku davanja na nju, a u to spadaju i porez i prirez na dohodak koji uz ostalo čine bruto plaću radnika, koji se obračunavaju, obustavljaju i uplaćuju prilikom svake isplate. Uvažavajući odredbe Zakona o porezu na dohodak i Pravilnika

o porezu na dohodak, porez na dohodak i prirez porezu na dohodak koji čine sastavne dijelova bruto dodatka (uz neto plaću i doprinose) dopijevaju tek sa isplatom, što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza na dohodak, pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju. (presuda VSRH Revr 578/13-2 od 11. svibnja 2016., Revr 1526/16 od 3. rujna 2017., Revr 206/16 od 19. rujna 2017.). Kako obveza uplate poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak dopijeva tek prilikom isplate pojedinog mjesečnog iznosa plaće radniku, te kako prije isplate plaće takva obveza poslodavca nije dospjela, tužitelj je odbijen sa dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu naknade za neiskorištene godišnje odmori, navedenom pod točkom I izreke ove presude.

17. Visina stope zakonske zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a. (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22).

18. Odluka o parničnom trošku određena je na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a, u svezi sa odredbom čl. 155. ZPP-a. Naime, tužitelj je odbijen sa dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu pod točkom I izreke ove presude, te zakonskih zateznih kamata na neisplaćene bruto naknade navedene pod točkom I izreke ove presude za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 1. srpnja 2018., zbog čega tuženiku nisu nastali posebni troškovi. Trošak je određen prema konačno utvrđenoj vrijednosti predmeta spora, te sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 - dalje OT).

18.1. Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška konferencije sa strankom u iznosu od 100,00 eura / 750,00 kn, sa pripadajućim PDV-om, obzirom da se sam sastanak stranke sa odvjetnikom radi zastupanja u pojedinom predmetu ne priznaje kao trošak za sudjelovanje na konferencijama, obzirom na potrebu dosljedne primjene odredbe tbr. 31. OT, kao i iz razloga što u troškovniku nije navedeno u čemu se navodna konferencija sastojala, niti koliko je trajala, te je odbijen i sa zahtjevom za naknadu troška za sastav podneska od 21. ožujka 2023., u iznosu od 200,00 eura / 1.500,00 kn, u kojem je specificirao potraživanje u valuti eura prije provođenja dokaza financijskim vještačenjem, pa taj podnesak nije potreban za donošenje odluke u ovoj parnici.

18.2. Trošak tužitelja koji je bio potreban za svrhovito vođenje ovoga postupka odnosi se na sastav tužbe po tbr. 7/1 OT u iznosu od 200,00 eura / 1.500,00 kn, sastav podneska od 24. listopada 2023. po tbr. 8/1 OT u iznosu od 200,00 eura / 1.500,00 kn, zastupanje po punomoćniku na ročištima održanim 29. ožujka 2023. i 29. studenog 2023. po tbr. 9/1 OT u iznosima od po 200,00 eura / 1.500,00 kn, pristup na ročište za objavu presude po tbr. 9/3 OT u iznosu od 100,00 eura / 750,00 kn, PDV u iznosu od 225,00 eura, a ne kako je u troškovniku traženo, troška financijskog vještačenja u iznosu od 318,00 eura / 2.395,97 kn, bankarske provizije na plaćanje troška vještačenja u iznosu od 10,56 eura / 79,56 kn, što ukupno iznosi 1.453,60 eura, koji trošak je u cijelosti osnovan i u skladu sa OT, pa ga je tužitelju valjalo dosuditi, a odbiti ga sa dijelom zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 375,00 eura.

19. Paricijski rok i rok za žalbu u radnim sporovima, sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 70/19), iznosi 15 dana.
20. Tužitelj je oslobođen plaćanja sudskih pristojbi na temelju odredbe čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine 118/18, 51/23).
21. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, odlučeno je kao u izreci.

U Novoj Gradiški 5. siječnja 2024.

Sutkinja

Mirjana Šebalj Meglajec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana po primitku iste. Žalba se podnosi ovome sudu pozivom na broj gornji.

DN-a

1. ZOU Jurica Borojević i Domagoj Jugović iz Nove Gradiške
2. Ribnjaci Aurora d.o.o., Vrbovljani, Vrbovljani 201 - putem e-Oglasne ploče suda

Broj zapisa: **9-30861-bcd1d**

Kontrolni broj: **0a2a5-7f473-1b789**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirjana Šebalj Meglajec, O=OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.